

Ďalší účastník konania: Slovenský futbalový zväz

Prejudiciálne otázky

1. Je možné taký postup vnútroštátneho orgánu, kedy ekonomickú a finančnú situáciu uchádzača vo verejnom obstarávaní na zákazku s predpokladanou hodnotou 3 milióny € na základe ním predloženého čestného prehlásenia a bankovej informácie, že účastník môže čerpať z osobitného bankového úveru bez účelovej viazanosti až do limitného rámca presahujúceho hodnotu zákazky, vyhodnotil ako nepreukázanie súťažnej podmienky o ekonomickej a finančnej situácii uchádzača, vykladať ako súladný s cieľom článku 47, najmä jeho odseku 1 písm. aj a odseku 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2004/18/ES ⁽¹⁾ z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby?
2. Je možné situáciu na trhu s bankovými službami členského štátu, kedy banka vo svojom záväznom úverovom príslube podmieňuje poskytnutie finančných prostriedkov splnením podmienok poskytnutia úveru uvedených v úverovej zmluve, ktoré v čase konania verejného obstarávania nie sú bližšie špecifikované, označiť v zmysle článku 47 ods. 5 citovanej smernice č. 2004/18/ES za opodstatnené dôvody, ktoré neumožňujú uchádzačovi poskytnúť dokumenty požadované verejným obstarávateľom, t. j. že za tejto situácie môže preukázať svoju ekonomickú a finančnú situáciu čestným prehlásením o existencii svojho postačujúceho úverového vzťahu s bankou?
3. Je možné situáciu pri súdnom prieskume rozhodnutia vnútroštátneho orgánu verejného obstarávania o vylúčení neúspešného uchádzača, kedy už jednotlivé zákazky boli úspešným uchádzačom takmer zrealizované, vyhodnotiť ako objektívnu prekážku, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu naplniť obsah ustanovenia článku 47 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 1 ods. 1 a článkom 2 ods. 3, 6, 7 a 8 smernice Rady 89/665/EHS ⁽²⁾ z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mím. vyd. 06/007, s. 132.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 395, s. 33; Mím. vyd. 06/001, s. 246.

**Odvolanie podané 11. februára 2016: Hewlett Packard Development Company LP proti rozsudku
Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. decembra 2015 vo veci T-628/14, Hewlett Packard
Development Company/EUIPO**

(Vec C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Hewlett Packard Development Company LP (v zastúpení: T. Raab, Rechtsanwalt, H. Lauf, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Uznesením z 26. mája 2016 Súdny dvor (desiata komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Østre Landsret (Dánsko) 25. februára 2016 –
N Luxembourg 1/Skatteministeriet**

(Vec C-115/16)

(2016/C 270/28)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Østre Landsret

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: N Luxembourg 1

Žalovaný: Skatteministeriet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES⁽¹⁾ v spojení s článkom 1 ods. 4 smernice vykladať v tom zmysle, že ak spoločnosť sídliaca v členskom štáte, na ktorú sa vzťahuje článok 3 smernice, za takých okolností, akými sú okolnosti prejednávanej veci, prijme úrok od dcérskej spoločnosti v inom členskom štáte, je „vlastníkom požitkov“ v podobe tohto úroku na účely smernice?
 - 1.1. Má sa pojem „vlastník požitkov“ v článku 1 ods. 1 smernice 2003/49/ES v spojení s článkom 1 ods. 4 tejto smernice vykladať v súlade so zodpovedajúcim pojmom v článku 11 modelovej daňovej zmluvy OECD z roku 1977?
 - 1.2. Má sa tento pojem v prípade kladnej odpovede na otázku 1.1 vykladať len z hľadiska komentára k článku 11 modelovej daňovej zmluvy z roku 1977 (bod 8), alebo možno do výkladu zahrnúť následné komentáre vrátane doplnení z roku 2003 týkajúcich sa „účelových spoločností“ (bod 8.1, teraz bod 10.1) a doplnení z roku 2014 týkajúcich sa „zmluvných alebo zákonom stanovených povinností“ (bod 10.2)?
 - 1.3. Pokiaľ možno do výkladu zahrnúť komentár z roku 2003, je to, aby sa spoločnosť nepovažovala za „vlastníka požitkov“ na účely smernice 2003/49/ES, podmienené skutočným presmerovaním finančných prostriedkov osobám, ktoré sa v štáte, v ktorom sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe predmetných úrokov, a pokiaľ áno, je ďalšou podmienkou to, že k skutočnému prevodu dôjde v okamihu blízkom výplate úrokov a/alebo sa uskutoční ako výplata úrokov?
 - 1.3.1. Aký význam má v tejto súvislosti skutočnosť, že na úver sa použije vlastný kapitál, že predmetný úrok je zahrnutý do istiny (tzv. roll-up), že príjemca úrokov následne uskutoční prevod materskej spoločnosti sídliacej v tom istom štáte v rámci skupiny s cieľom upraviť výnosy na daňové účely podľa pravidiel platných v dotknutom štáte, že predmetné úroky sú následne konvertované na vlastné imanie spoločnosti, ktorá je príjemcom úveru, že príjemca úrokov má zmluvnú alebo zákonom stanovenú povinnosť previesť úroky na inú osobu a že väčšina osôb, ktoré sa v štáte, kde sídli platiteľ úrokov, považujú za „vlastníkov požitkov“ v podobe úrokov, sídli v iných členských štátoch alebo v iných štátoch, s ktorými má Dánsko podpísaný dohovor o zamedzení dvojitého zdanenia, takže podľa dánskej právnej úpravy zdaňovania by neexistoval základ na vykonanie zrážky dane pri zdroji, keby boli tieto osoby poskytovateľmi úveru, a teda by boli priamymi príjemcami úrokov?
 - 1.4. Aký význam má na posúdenie otázky, či sa má príjemca úrokov považovať za „vlastníka požitkov“ na účely smernice, skutočnosť, ak vnútroštátny súd po posúdení skutkových okolností veci konštatuje, že príjemca – bez zmluvnej alebo zákonom stanovenej povinnosti previesť prijaté úroky na inú osobu – nemal „plné“ právo „používať a požívať“ úroky v zmysle komentára z roku 2014 k modelovej daňovej zmluve z roku 1977?
2. Môže sa členský štát odvolávať na článok 5 ods. 1 smernice o uplatňovaní vnútroštátnych ustanovení na zabránenie podvodom alebo zneužívaniu alebo na článok 5 ods. 2 smernice len za predpokladu, že dotknutý členský štát prijal osobitné vnútroštátne ustanovenie, ktorým sa vykonáva článok 5 smernice, alebo že vnútroštátne právo obsahuje všeobecné ustanovenia či zásady týkajúce sa podvodov, zneužívania a daňových únikov, ktoré sa dajú vykladať v súlade s článkom 5?

- 2.1. Možno v prípade kladnej odpovede na otázku 2 považovať § 2 ods. 2 písm. d) zákona o dani z príjmov právnických osôb, ktorý stanovuje, že obmedzená daňová povinnosť pri úrokových príjmoch sa nevzťahuje na „úroky oslobodené od dane... podľa smernice 2003/49/ES o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov“, za osobitné vnútroštátne ustanovenie v zmysle článku 5 smernice?
3. Je ustanovenie dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvoreného medzi dvoma členskými štátmi a vypracovaného v súlade s modelovou daňovou zmluvou OECD, podľa ktorého je zdaňovanie úrokov podmienené tým, či sa príjemca úrokov považuje za vlastníka požitkov v podobe úrokov, dojednaným ustanovením na zabránenie zneužívaniu, na ktoré sa vzťahuje článok 5 smernice?
4. Ide o zneužívanie atď. v zmysle smernice 2003/49/ES, pokiaľ sú v členskom štáte, kde sídli platiteľ úrokov, úroky daňovo odpočítateľné a v členskom štáte, kde sídli príjemca úrokov, sa úroky nezdaňujú?
5. Má členský štát, ktorý nechce uznať, že spoločnosť v inom členskom štáte je vlastníkom požitkov v podobe úrokov, a tvrdí, že spoločnosť v inom členskom štáte je tzv. umelou účelovou spoločnosťou, podľa smernice 2003/49/ES alebo článku 10 ES povinnosť uviesť, koho tento členský štát v takom prípade považuje za vlastníka požitkov?
6. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES právnej úprave, na základe ktorej posledný uvedený členský štát požaduje od spoločnosti zodpovednej za vykonanie zrážky dane pri zdroji (dcérska spoločnosť), aby v prípade oneskorenej úhrady splatnej zrážkovej dane zaplatila úrok z omeškania s vyššou úrokovou sadzbou, než je sadzba úroku z omeškania, ktorú členský štát uplatňuje pri daňových dlhoch právnických osôb (vrátane úrokových príjmov) vymáhaných od spoločností sídliacich v tom istom členskom štáte?
7. Ak sa spoločnosť sídliaca v členskom štáte (materská spoločnosť) v skutočnosti nepovažuje za oslobodenú od zrážkovej dane podľa smernice 2003/49/ES, pokiaľ ide o úroky prijaté od spoločnosti sídliacej v inom členskom štáte (dcérska spoločnosť), a materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte sa v tomto členskom štáte považuje za zdaniteľnú osobu s obmedzenou daňovou povinnosťou v súvislosti s týmito úrokmi, bráni článok 43 ES v spojení s článkom 48 ES (subsidiárne s článkom 56 ES) samostatne alebo ako celok právnej úprave, na základe ktorej:
- a) posledný uvedený členský štát požaduje od platiteľa úrokov, aby vykonal zrážku dane z úrokov pri zdroji, a považuje túto osobu za zodpovednú voči orgánom za nevykonanie zrážky dane pri zdroji, pričom ak príjemca úrokov sídli v poslednom uvedenom členskom štáte, nemá takú povinnosť vykonať zrážku dane pri zdroji?
- b) materská spoločnosť v poslednom uvedenom členskom štáte by v prvých dvoch zdaňovacích obdobiach nemala povinnosť platiť preddavky na daň z príjmov právnických osôb, ale musela by začať platiť daň z príjmov právnických osôb až omnoho neskôr, než je splatnosť zrážkovej dane?

Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor EÚ, aby zahrnul odpoveď na otázku 6 do svojej odpovede na otázku 7.

(¹) Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 2003, s. 49; Mim. vyd. 09/001, s. 380).